

Els socis i cooperadors

Qui demana l'admissió a la Societat Sacerdotal de la Santa Creu ho fa a causa del profund convenciment de saber-se cridat per Déu a cercar la santedat enmig del món segons l'esperit de l'Opus Dei.

17/03/2014

La vocació és la mateixa i única per a tots els socis, i cal que sigui idèntic l'afany de cercar la santedat. No hi ha, per tant, diferents graus de pertinença, sinó diverses

circumstàncies que es reflecteixen en la disposició a participar i col·laborar en les activitats de la Societat.

-Els **membres numeraris i agregats** provenen dels fidels laics (numeraris i agregats, respectivament) de la prelatura que, després de l'adequada preparació, reben els ordes sagrats. S'incorporen a la Societat Sacerdotal de la Santa Creu en el mateix moment de l'ordenació diaconal.

-La **incorporació com a agregat o supernumerari**, en el cas dels sacerdots ja incardinats en les diverses diòcesis, dependrà de la major o menor possibilitat de col·laborar amb l'associació (sobretot ajudant espiritualment els altres sacerdots diocesans), d'acord amb les permanents circumstàncies personals de salut o de tarannà, les seves ocupacions pastorals i obligacions familiars, etc.

Aquests sacerdots, com és lògic, pertanyen exclusivament al presbiteri de les seves diòcesis respectives. No passen a formar part del clergat de la prelatura -constituït només pels incardinats en ella-, no tenen cap vincle jeràrquic amb la prelatura ni depenen de cap superior eclesiàstic a l'Opus Dei.

Amb el president general de la Societat Sacerdotal de la Santa Creu, que és el prelat de l'Opus Dei, tenen una relació de tipus associatiu. És a dir, el president no té potestat de règim sobre els sacerdots diocesans que s'adscriuen a la Societat, sinó només les funcions de qui és al capdavant d'una associació de clergues. Per això, els sacerdots de la Societat incardinats en les seves respectives diòcesis, tenint la mateixa crida a viure l'esperit de l'Opus Dei que els fidels de la prelatura, no estan de cap manera sota la jurisdicció del prelat.

A la Societat Sacerdotal de la Santa Creu existeix tan sols la disciplina normal que regeix qualsevol mena d'associació, provinent de l'obligació d'observar i conrear les pròpies normes i costums, que es refereixen únicament a la vida espiritual.

La vinculació jurídica i afectiva amb la diòcesi en què estan incardinats i amb els altres membres del seu presbiteri queda reforçada, perquè l'esperit que reben en acostar-se a l'Opus Dei els porta a buscar la santedat cristiana i la perfecció humana precisament en el fidel acompliment dels seus deures sacerdotals.

Aquells que demanen l'admissió a la Societat Sacerdotal de la Santa Creu han de sobresortir per l'amor a la diòcesi, l'obediència i veneració vers el seu bisbe, l'afany de promoure vocacions per al seminari i les altres institucions de l'Església i el desig de

complir amb la màxima perfecció els oficis ministerials. Alhora, han de fomentar de manera positiva la fraternitat entre tots els membres dels seus respectius presbiteris, així com la comunió jeràrquica amb el bisbe i amb els altres pastors de l'Església, especialment amb el Pontífex Romà.

Hi ha també sacerdots que, sense ser membres de la Societat Sacerdotal de la Santa Creu, participen dels mitjans de formació que imparteix i col·laboren en els apostolats de la prelatura i de la societat amb l'oració, almoines i, si és possible, amb el seu ministeri pastoral. Són els anomenats **cooperadors**.